Dosarul nr. 5r-1041/2025
4-25034611-12-5r-03032025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Ariana Cernei
Cu participarea:
Avocatului Dorin Cojocaru
În lipsa:
Agentului constatator Teodor Golban
Petiţionarului Alexandru Creciun

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, contestaţia lui ***Golban Teodor*** *******, *a.n. *****, I******, împotriva procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 750055 şi a deciziei de sancţionare din 19.02.2025, emise de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Creciun Adrian, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, instanţa

c o n s t a t ă:

La data de 19.02.2025, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Creciun Adrian, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 750055 şi a emis asupra cauzei contravenţionale decizia prin care cet. Golban Teodor ******, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, a fost sancţionat cu amendă în mărime de 10 (zece) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 500 (cinci sute) lei MD şi 2 p.p., fiind reţinut în sarcina acestuia că, la data de 19.02.2025, ora 21:02, în mun. Chișinău (sectorul Buiucani), str. Vasile Lupu intersecţie cu str. V. Belinski, a continuat deplasarea înaintate, ignorând prevederile indicatorului rutier 5.38.1 RCR.

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 822830 şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, Golban Teodor ****** la 05.03.2025 a depus contestaţie, solicitând anularea procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 750055 şi deciziei de sancţionare din 19.02.2025.

În motivarea contestaţiei petiţionarul a indicat că, în fapt, la data de 19.02.2025, de către agentul constatator , INSP Creciun Adrian (nr. 03719) a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 750055, unde contravenientului, i-a fost incriminată săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod Contravenţional al RM, nerespectarea indicatoarelor de semnalizare rutieră, motivând „conducătorul a

conducând mijlocul de transport a ignorat prevederile RCR indicatorul 5.38.1-5.38.4 Direcţie deplasare pe bandă".

În drept, susţine petiţionarul că, nu este de acord cu procesul-verbal întocmit din următoarele motive:

1. Nu a comis contravenţia indicată în procesul-verbal, deci potrivit articolului 441 alin. (1) Cc al R.M., *procesul contravenţional pornit încetează dacă: a) nu există faptul contravenţiei*. În acest sens a reiterat că, petiţionarul deplasîndu-se, a respectat întocmai marcajul rutier, cît şi indicatoarele, continuând deplasarea banda din stânga extremă ce permit virarea la stînga. Or, menţionează că datorită caracteristicii intersecţie str. V. Lupu cu str. Belinski, pentru a continua deplasarea înainte este necesară puţin virarea la stânga, fapt ce creează impresia că continuii de pe banda stângă extremă. La fel, a indicat că acea porţiune de drum are 2 benzi într-o direcţie.

2. Cu trimitere la prevederile art. 443 alin. (1) Cod contravenţional, a indicat că în procesul-verbal contestat de către agentul constatator nu au fost încadrată corect fapta , indicându-se precum că a încălcat prevederile art. 240/1 Cod Contravenţional, circumstanţe care în procesul-verbal nu există.

3. Cu trimitere la prevederile art. 442 alin. (1) şi art. 240 alin. (1) Cod contravenţional, a indicat că, nu este clar cum agentul constatator probează cele încriminate, în situaţia în care el nu a încălcat, iar la materiale lipsesc careva probe.

4. În asemenea circumstanţe consideră că, agentul constatator nu a dat dovadă de temeinicie în cele ce urma a fi constatate, din care considerente, procesul urmează a fi încetat inclusiv pe motiv de lipsă a faptei contravenţionale în acţiunile contravenientului.

5. Ce ţine de argumentele referitoare la nulitatea procesului verbal, invocă: Legea contravenţională prevede redactarea procesului - verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma *„ad validitatem",* cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, cât şi probatoriul corespunzător în vederea individualizării persoanei, a acţiunilor ilicite şi sancţionarea corespunzătoare, în lipsa acestor exigenţe fiind considerat că fapta nu a fost identificată, fiind lipsă, or, orice neajuns fiind interpretat în folosul persoanei învinuite.

6. Pertinentă este şi jurisprudenţa CtEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art. 6 § 2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului. Este de evidenţiat că prin Hotărârea nr. 21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituţională a statuat cu titlu de principiu că: „27. [...] regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probaţiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie. [...] In acelaşi sens, Curtea reţine că, potrivit principiilor de drept procesual penal, similare dreptului contravenţional, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăţia, sarcina probaţiunii revenind acuzării, iar situaţia de dubiu îi profită celui acuzat (in *dubio pro reo).* [...] De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale. Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi

exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, § 68). Potrivit art. 461 CC RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

7. În atare circumstanţe, instanţa urmează să pună aprecierii procesul - verbal cu privire la contravenţie care stabileşte vinovăţia contravenientului în viziunea agentului, constatator şi prezenta contestaţie care de fapt neagă săvârşirea faptei incriminate. În cazul dat se dispune de câte o singură probă, iar potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravenţional - *toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.*

8. Astfel, indică că vinovăţia este unul din elementele constitutive a unei contravenţii, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, or conform art. 7 Cod Contravenţional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.* Tot în acest context, potrivit art. 375 Cod Contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În final, a indicat că, conform art. 21 din Constituţie, *orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.*

În şedinţa de judecată avocatul petiţionarului Dorin Cojocaru, a declarat că, susţine integral contestaţia înaintată, clientul său nu a încălcat, orice indicatoare duc un pic în eroare, clientul său s-a deplasat regulamentar, solicită admiterea contestaţiei şi anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare.

În şedinţa de judecată petiţionarul Teodor Golban, privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală pe adresa indicată în contestaţie (*f.d. 15*), nu s-a prezentat şi nu a înştiinţat instanţa despre imposibilitatea de a se prezenta, fapt pentru care în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În şedinţă de judecată agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP, Adrian Creciun, nu s-a prezentat deşi a fost înştiinţat legal prin intermediul recipisei anexate la dosar *(f.d. 13),* şi nu a înştiinţat instanţa despre imposibilitatea de a se prezenta, astfel, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravenţional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În context, instanţa consideră pertinentă jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea

reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanţilor la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar atât agentul constatator, cât şi făptuitorul nu s-au prezentat în instanţa de judecată, din motive necunoscute.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată apreciază contestaţia ca fiind întemeiată şi urmează a fi admisă, cu dispunerea anulării procesului-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei atacate şi încetarea procesului contravenţional, reieşind din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Apriori, instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 750055 şi decizia de sancţionare din 19.02.2025, Golban Teodor *****, a fost atras la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional, în circumstanţele în care la 19.02.2025, ora 21:02, în mun. Chișinău (sectorul Buiucani), str. Vasile Lupu intersecţie cu str. V. Belinski, a continuat deplasarea înaintate, ignorând prevederile indicatorului rutier 5.38.1 RCR (f.d. 8).

Potrivit pct. 16 din procesul-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 750055, în privinţa persoanei fizice Golban Teodor *****, a fost emisă decizia de sancţionare din ***19.02.2025*** - cu amendă, în mărime de de 10 (zece) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 500 (cinci sute) lei MD şi 2 p.p..

Procesul-verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la data de ***19.02.2025, ora 21:04,*** în prezenţa contravenientului, fapt confirmat prin înscrisul de la rubrica nr. 19, fiindu-i explicate drepturile şi obligaţiile prevăzute de art. 384 Cod contravenţional, inclusiv de a depune contestaţie în ordinea prevederilor art. 448 Cod contravenţional.

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost

prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8).

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. în cel mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

Golban Teodor *****, a depus contestaţia asupra procesului-verbal seria/nr. MAI06 750055 din 19.02.2025 şi a deciziei emise în baza lui, la ***05.03.2025*** în adresa Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, fapt pentru care se constată că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

În continuare, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Aşadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Astfel, instanţa n-a depistat careva încălcări la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, respectiv temeiuri legale de anulare a procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 750055 din 19.02.2025 şi a deciziei de sancţionare din aceeaşi dată, întocmite în privinţa lui Golban Teodor *****, nu au fost constatate.

În ce priveşte constatarea existenţei faptei contravenţionale, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că, învinuirea înaintată este una pur formală, se bazează pe presupuneri şi nu corespunde circumstanţelor de fapt stabilite în cauză.

Potrivit art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, *nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere şi de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulaţie şi a celui destinat vehiculelor de rută, se sancţionează cu avertisment sau cu amendă de la 10 la 12 unităţi convenţionale cu aplicarea a 2 puncte de penalizare*.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În corespundere cu art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

La caz, instanţa reţine că, întru dovedirea vinovăţiei făptuitorului agentul constatator a administrat şi anexat la materialele cauzei contravenţionale doar procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 750055 din 19.02.2025, (f.d. 8).

Potrivit căruia, petiţionarul Golban Teodor ***** nu recunoaşte vina în comiterea contravenţiei imputate.

Alte probe foto/video lipsesc cu desăvîrşire, astfel încît nu este posibil de stabilit cine a săvîrşit contravenţia, locul săvîrşirii, încălcarea nemijlocită, or petiţionarul a negat fapta contravenţională care i se impută.

Astfel, instanţa notează că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat o decizie de sancţionare a lui Golban Teodor *****, în lipsa probelor pertinente şi concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acţiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional.

Instanţa explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei se bucură de prezumţia de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumţia de care se bucură. În acest caz, instanţa de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să îşi demonstreze propria nevinovăţie, revenind instanţei de judecată obligaţia de a administra tot probatoriul necesar stabilirii şi aflării adevărului, iar agentului constatator îi revine sarcina de a proba învinuirea imputată contravenientului.

Din considerentele enunţate, instanţa de judecată conchide că, acuzaţia agentului constatator poartă un caracter declarativ şi formal, în contextul în care la procesul-verbal cu privire la contravenţie din 19.02.2025, nu este anexată nici o probă în acest sens, ori potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului înfăptuirea justiţiei cere ca, judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea cauza *Saunders c. Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord* din 17 decembrie 1996).

În această ordine de idei, instanţa subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionare contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată relevă că, domeniul contravenţional a fost asimilat „acuzaţiilor în materie penală”, în înţelesul european autonom al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situaţia de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste speţe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzaţii penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra vina cet. Golban Teodor *****.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravenţională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravenţională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenţie.

În consecinţă, pornind de la prevederile art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa determină că, contestaţia este una

întemeiată şi urmează a fi admisă, cu încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa cet. Golban Teodor ***** pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional.

Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), 448, 460, 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestaţia cet. ***Golban Teodor*** ***** împotriva procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 750055 şi decizia de sancţionare din 19.02.2025, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Creciun Adrian în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se anulează procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 750055 şi decizia de sancţionare din 19.02.2025, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Creciun Adrian în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa cet. ***Golban Teodor*** ***** învinuită de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,
Judecător Lilia Lupaşco